

ligere honorarlønnede Post som Overinspektør for Opdragelsesanstalterne til et egentligt kongeligt Embede, gaar Forslaget nu ud paa at oprette to kongelige Embeder, det ene som Overinspektør for Opdragelsesanstalterne og det andet som Formand for Overværgeraadet. Det er dog ikke blot, fordi den omtalte Beretning henstillede en saadan Ordning til nærmere Overvejelse, at den nu foreslaas fra Justitsministeriets Side, men ogsaa fordi Ministeriet selv finder, at alt foreliggende i høj Grad taler for Nødvendigheden — kan jeg godt sige — af at gaa til en saadan Ordning, idet Arbejdet er steget i en saadan Grad, at det maa siges at være uoverkommeligt for en enkelt Mand. Naar der i Beretningen i Fjor pegedes paa Muligheden af en anden Udvej, den nemlig at dele Arbejdet efter Landsdelene og ikke efter dets Beskaffenhed, saa har Ministeriet af Grunde, som ville findes nærmere udviklede i Bemærkningerne til Lovforslaget, ikke ment at kunne gaa den Vej.

Dette, som omhandles i § 1, er Hovedindholdet af Lovforslaget. I § 2 omtales Lønningerne. Det er de samme som i Fjor, kun med den Forskel, at der af Hensyn til den Forøgelse i Lønningerne for Dommerne i de overordnede Retter, som har fundet Sted siden den Tid, er tilføjet et nyt Alderstillæg. Endelig har man i §§ 3 og 4 medtaget et Par Smaa-bestemmelser, som naturligt knytte sig hertil, og om hvilke jeg nærmere henviser til den i Bemærkningerne givne Begrundelse. Jeg tillader mig hermed at anbefale dette Forslag til det høje Tings Velvillie.

Det andet Forslag, jeg skal have den Ære at forelægge, er et Forslag til Lov om Udvidelse af Sindssygeanstalten ved Vordingborg. Vi have jo her i Landet vistnok til Stadighed lidt under Pladsmangel paa vore Sindssygeanstalter. Jeg behøver ikke at komme nærmere ind derpaa, det er noget, som det høje Ting vil være vel bekendt med. Det gav Anledning til, at der for en halv Snes Aar siden blev nedsat en Kommission til Overvejelse af disse Forhold, og dens Betænkning, som blev afgiven i Marts 1898, bekræftede til fulde, at en saadan Pladsmangel var til Stede, og paaviste forskellige Udveje til dens Afhjælpning. Noget Resultat har denne Betænkning da ogsaa allerede bragt, idet Loven af 29. Marts 1904 angaaende Sindssygeanstalten ved Viborg jo kan henregnes til Frugterne deraf. — Jeg gør opmærksom paa, at det

er en Trykfejl, naar der i Bemærkningerne staaar „Vordingborg“ paa det Punkt, der skal staa „Viborg“. — Men til Trods for denne Lov og den dermed fulgte Udvidelse af Sindssygeanstalten ved Viborg, er Pladsmangelen fremdeles til Stede. De Herrer ville i Bemærkningerne til Lovforslaget finde en Statistik i saa Henseende, og De ville deraf tillige se, at det netop særlig er ved Sindssygeanstalten ved Vordingborg, at det overvejende Antal af de Patienter, som paa Statens Anstalter ikke have kunnet modtages, have maattet afvises. Af Hensyn hertil er det, man nu har ment at burde gaa til en Udvidelse af denne Sindssygeanstalt ved Vordingborg.

Forslaget gaar ud paa at opføre to nye Pavilloner, en for Mænd og en for Kvinder, hver med Plads til 28 Personer, samt en Bygning med Bolig for en gift Læge, en Kandidat og to Sygeplejersker. Udgiften er anslaaet til 294,000 Kr. Jeg har for en Sikkerheds Skyld ladet dette Overslag, der forelaa, da jeg tiltraadte, yderligere gennemgaa af en sagkyndig Bygmester. Han har ganske vist ment, at man kunde gennemføre Planen med nogle Beparelser, men da disse dog ikke syntes mig at staa i Forhold til de Goder, man efter Lægernes Mening vilde vinde ved at bruge hele den foreslaaede Sum, er jeg bleven staaende ved denne. Det er Meningen at opføre Bygningerne i Løbet af de to næste Finansaar. Idet jeg ogsaa her i øvrigt henviser til de Lovforslaget ledsagende Bemærkninger, skal jeg tillade mig at anbefale ogsaa dette Forslag til det høje Tings velvillige Modtagelse.

Formanden: Eksemplarer af de fremsatte Lovforslag ville blive omdelte.

Derefter har Ministeren for offentlige Arbejder Ordet for at fremsætte de to af ham i Dag anmeldte Lovforslag.

Ministeren for offentlige Arbejder (Jensen-Sønderup): Det første af de to Lovforslag, jeg skal have den Ære at fremsætte for det høje Ting, er Forslag til Lov om Anlæg af en Jernbanebro mellem Masnedø og Falster. Ærede Medlemmer, som have fulgt den stigende Udvikling i Trafikken, der har fundet Sted her i Landet, ville have lagt Mærke til, at der maaske neppe er nogen Route, hvor Trafikstigningen har været saa stor i de senere Aar, som paa Strækningen København—Gedser, en Stigning, der er bleven betydelig større netop som Følge af Forbindelsen Gedser—Warnemünde. Jeg skal